

T D K

(Tour de Krakow)

*a
l
e
b
o*

Cyklotúra do Krakowa

06. – 11. 07. 2014

Rímskokatolícka farnosť Fatimskej Panny Márie
Vranov nad Topľou Čemerné

Cyklotúra do Krakowa

06. – 11. 07. 2014

Prológ

V dňoch 06. – 11. 07. 2014 uskutočnil Cykloklub FPM(Fatimskej Panny Márie) prvú cezhraničnú cyklotúru do Krakowa – Łagiewniki. Išli sme za horúceho(37°C) aj studeného(15°C) počasia. Po suchu aj po daždi. V bezvetrí aj svetrom. Hore kopcami aj dole kopcami. Ale vždy s radosťou a úsmevom. Išli sme vzdať Bohu vďaka za našu farnosť, za našich duchovných otcov a za všetkých, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k našej cyklotúre. Všetci sme boli v očakávaní, čo nám táto púť prinesie a ako dopadne.

Cyklotúru sme začali organizovať hneď na začiatku roka. Zo začiatku iba nezáväzne a potom už išlo do tuhého. Najprv výber trasy tam a späť. V rámci možnosti sme vždy išli inou trasou. Na základe výberu trasy a približného počtu najjazdených kilometrov na deň, vyhľadávame ubytovanie. Potom prepočítavame predpokladané náklady na osobu - strava, ubytovanie, nocľah a sprievodné vozidlo. Janko Hrubovský sa ponúkol, že ich auto môže ísť ako sprievodné vozidlo. Prijímame to s nadšením. Máme o jednu starosť menej. O. Marek po svojej linke zabezpečuje ubytovanie, Mišo Jenčo naháňa sponzorov. K našej veľkej radosi sa k nám prihlásila aj Janka Jenčová a tak máme zabezpečenú aj komplet rýchlu zdravotnícku pomoc. Po čase je už všetko zabezpečené. Nocľah, sprievodné vozidlo, strava, cestovné poistenie, zdravotnícka pomoc. Prihlásilo sa 13 cyklistov + dve dievčatá v sprievodnom vozidle. Tesne pred odchodom dvaja cyklisti z nepredvídaných pracovných dôvodov rušia svoju účasť na púti.

Odchádzame v zložení: O. Marek, Janko a Jakub Hrubovský, Marek a Šimon Kuruc, Mišo Jenčo, Rado Bača, Paľo Kotuľák (Vehec), Paľo Fincický, Peter a Jakub Tóth a v sprievodnom vozidle nás sprevádzali dve šarmantné dámy – Zuzka Hrubovská a Janka Jenčová. Spolu 13 – členný tím.

1. deň – nedeľa 06. 07. 2014

Nedeľa 06. 07. 2014, čas 11.30. Pomaly sa schádzame. Niektorí už iba na bicykloch, iní ešte s rodinným doprovodom. Všetky veci sme priviezli už v sobotu do rodiny Janka Hrubovského, aby ich v klude potriedili a naložili do sprievodného vozidla, ktoré riadi Zuzka Hrubovská. Navigátorku jej robí Janka Jenčová. Konečne sme sa všetci dali dokopy. Ešte spoločná modlitba a foto pred našim farským kostolom a 12⁰⁵ vyrážame.

Slnko svieti, do chrbta nám veje príjemný južný vietor a tachometer ukazuje 35, miestami až 37 km/hod. Šľapeme v kuse ako peletón. Vo dvojiciach vedľa seba a za sebou. Do Hanušoviec nad Topľou sme dorazili ani nie za 45 min. Prvá prestávka, zmrzlina, dopĺňanie vody a čakáme na sprievodné vozidlo. Na otázku majiteľa zmrzlinárstva odpovedáme kto sme a kam ideme – praje nám šťastnú cestu tam aj späť. Vyzeráme super(alebo nie?). Všetci máme rovnaké dresy, rovnaké tričká, rovnaké nohavice. Pre tých, ktorí nevedia, dali sme si vyrobiť originál dresy Cykloklubu FPM a za pomoci sponzorov nás stáli iba polovičnú cenu (cca 30,-€). Konečne dorazilo sprievodné vozidlo. S našimi dievčatami sme sa dohodli na ďalšej zastávke v Giraltovcích pri Motoreste Skalný orol a 13²⁵ vyrážame ďalej. Prvé kopce znamenali aj prvé rozdelenie pelotónu. Šprintéri a vrcháři sa pustili dopredu a my starší v klude za nimi. Pri

motoreste sme doplnili vodu, vybavili potrebné telefonáty a znovu na bicykle. Za sebou už máme 34 km. Nám starším priemerná rýchlosť klesla na 25 km/hod. Teplota ešte stále neklesá – teplomer ukazuje 37°C. S pribúdajúcimi kilometrami a kopcami, pribúda aj únava a priemerná rýchlosť sa znižuje. Problém je v nedostatku energie, ale v takom horúcom počasí sa nechce nikomu jesť. Tesne pred Bardejovom nás čaká ešte poriadny kopec. Jeden cyklista sa vyjadril, keď sme šľapali hore kopcom, že prečo tí cestári nerobia cesty iba po rovine, ale trepú sa kdesi do kopcov. Prijemne sme sa na jeho výroku pobavili a dole kopcom vchádzame do Bardejova. Po 69 km o 16³⁰ prichádzame do historického centra, kde v záhradnej reštaurácii si dávame večeru, ktorá je skôr druhým obedom. Polievka, druhé jedlo a kofola. Po dobrej večeri sa už nikomu nechce vstať, ale čaká nás ešte cesta do Sveržova(dedina pred Gaboltovom). 17⁴⁰ vyrážame. Prijemne sa ochladilo na 27°C a po chvíli začína pršať. Po pár kilometroch dážď ustal, ale cesty sú všade mokré, takže išiel pred nami. Po ceste máme jeden technický problém. Odpadla mi pedála. Nechápem. Doma som kontroloval komplet celý bicykel. Do času mi to opravil Janko a potom v cieľi cesty Marek. 18³⁰ prichádzame do dediny Sveržov. Pani starostová nás milo privítala a otvorila nám kultúrny dom. Je to tu super. Máme k dispozícii sálu, kuchyňu s komplet vybavením, spoločenskú miestnosť, sprchu a toalety. Podlaha je drevená (parkety), takže sa nám bude dobre spať. Spíme v spacákoch, pod ktorými máme karimatky.

Večer prichádza aj pán starosta a ako dobrý hostiteľ nás privítal nielen milým slovom ale aj štamperlíkom dobrej pálenky(tí čo

mohli vypili/18+/) a doniesol nám aj 0,33 l nemecké pivo s gumovým uzáverom. Pre tých starších spomeniem, že také uzávery sa niekedy používali na malinovke. Dobre nám to padlo. Nech mu to Pán pripočíta k dobru. Po spoločnej prechádzke večernou dedinou, bohatej večeri a spoločnej modlitbe ideme o 22⁴⁵ spať.

2. deň – pondelok 07. 07. 2014

Ráno vyzeralo všetko v poriadku. Slnko už ráno ukazovalo svoju silu a tak som o 7¹⁵ vyhlásil budíček. Po príprave na spoločné raňajky – obdobné ako na odpustovej slávnosti v Trepci - všetko spoločne a jeme, začíname upratovať a nakladať všetky veci do auta. Posledná kontrola priestorov, aby sme za sebou zanechali všetko tak ako sme našli, kontrola bicyklov, spoločné foto a veľké ďakujem pánovi starostovi

o 10¹⁵ vyrážame. Dnes nás čaká náročná púť. Prechod cez hrebeň Karpát. 10⁴⁰ sme už na hranici. Urazili sme 10,25 km. Z toho viac ako 8 km iba hore kopcom, hore dobrým veľkým kopcom. Teplomer ukazuje 30°C. Sladkosťami dobijame energiu a o 11⁰⁰ vyrážame. Už nie na bicykloch ale rowerov – sme už v Poľsku. Za dedinou Tylicz meníme pôvodný smer jazdy a odkláňame sa na západ. Podľa odporúčania pani starostovej zo Sveržova sú vraj pred obcou Muszyna veľké prírodné bazény. Je horúco, tak sa ideme okúpať. Po 5 km klesania som povedal o. Marekovi, že keď si pomyslí, že za chvíľu sa hore tým kopcom musíme vracieť, prešla ma chuť na kúpanie. 11³⁵ sme došli do Powroznika a vonkajšia teplota klesla na 23°C. Vzhľadom na vonkajšiu

teplotu sme sa všetci rozhodli, že sa kúpať nejdeme a vraciame sa k pôvodnej trase. 11⁵⁰ pokračujeme a zase hore kopcom. O 12³⁵ prichádzame do mesta Krynica Zdroj, kde si v motoreste „Karczma Cichy kacik“ dávame chutný obed. Myslím, že v situácii, v ktorej

sme, by bol každý obed chutný. Obsluhujú nás ryšavky v poľských krojoch. Objednávame si, aj keď nie sme si celkom istí, čo vlastne dostaneme. Milé prekvapenie, ktoré nám celkom chutilo, doplnenie vody a znovu na bicykle. Po spoločnej foto, na žiadosť ryšavého personálu, o 14¹⁵ opúšťame Karczmu Cichy Kacik. Doteraz sme urazili 35 km a teplota začína znovu stúpať na 27°C. Odtiaľ sa začína tá druhá, lepšia časť cyklotúry. Ideme dole kopcom až do Nového Saczu. O 16³⁰ sme došli do Nového Saczu a k nášmu údivu tu majú cyklistický chodník aj so semaformi. Po polhodine dochádzame k našej ubytovni. Je to študentský internát. Spíme na prvom poschodí. Zase všetko vykladáme z auta. Sprcha, spoločná večera, odpočinok. Dnes spíme na posteli. Večer o 20⁰⁰ máme svätú omšu. O. Marek začal svätú omšu slovami, že ju slávime ako prvotní kresťania. A ja som mal tú milosť, aby som mu posluhoval. Po 40-ich rokoch som znovu ministroval. Po svätej omši si spoločne želáme dobrú noc a ideme spať. Urazili sme 68 km s priemernou rýchlosťou 21,7 km/hod.

3.deň – utorok 08. 07. 2014

Vzhľadom na dĺžku a náročnosť času som vyhlásil budíček už o 07¹⁶. Chlapci majú pripomienky k skorému vstávaniu a pritom nechápem prečo. Veď som ich nechal spať o jednu minútu dlhšie

ako včera. Po budíčku sa opakuje scenár zo včerajška. Ranná toaleta, raňajky a nakladanie do auta. Ešte spoločné foto a 09⁴⁵ vyrážame z ubytovni. V Novom Saczi je prestavba ciest, ktoré sú veľmi zle označené. Hotové bludisko. Ani miestni nepoznajú dobre správnu cestu a tak po dlhom blúdení konečne o 11¹² opúšťame správnym smerom Nový Sacz. Smer Kakow.

Snažíme sa dohnať stratu a tak čas nášho obedu sa posúva. V obci (po poľsky GMINA) Lapanowa si dávame o 15²⁰ obedňajšiu prestávku. Obed bol chutný, akurát, že nás okradol o 1 hodinu a 40 minút. 17²⁰ znovu vyrážame. Smer Wieliczka, Krakow.

Predpokladám, keďže vo Wieliczke je soľná baňa, že nás čakajú ešte nejaké kopce. Že ich bude 13 a poriadnych som nemal ani tušenia. Prichádzame do Wieliczky, ktorá nás víta sprchou z neba. Dážď, nedážď, pokračujeme v ceste. Zastavujeme až na benzínovej pumpe, kde je smerová tabuľa Krakow 11 km. Čas 18³⁰. Sme totálne premočení. Z auta vyberáme ešte suché bundy a po polhodinovom čakaní, keď dážď trochu zmiernil vyrážame na poslednú časť našej cyklotúry. Vychádzame na hlavnú cestu a po pár kilometroch sa ocitáme na diaľnici. Sprievodné vozidlo vpredu a my, jedenásti cyklisti za ním. Po ôsmich kilometroch opúšťame diaľnicu a odbočujeme na Łagiewniki. O 20⁰⁰ prichádzame na ubytovňu. Za sebou máme 121,43 kilometrov pri priemernej rýchlosti 21,3 km/hod. Naším šprintérom sa priemerná rýchlosť pohybuje okolo 25 km/hod.. Konečne sme v teplom a suchom. Sprcha, suché oblečenie, teplá večera a ideme spať. Na dnes toho bolo už dosť.

4. deň – streda 09. 07. 2014

Dnes je voľný deň. Čaká nás návšteva Sanktuária Božieho milosrdenstva. Budíček sa nevyhlasuje. Kým sme všetci spali, naše dievčatá nám nachystali bohaté raňajky a o pol desiatej začíname raňajkovať. Znovu začína pršať. Zatiaľ nám to ešte nevadí.

Obliekame si všetci tričká z cyklistických dresov, aby bolo jasné všetkým, že sme jedna skupina. Postupne nastupujeme do auta a na dvakrát prichádzame do Sanktuária. V slovenskej kaplnke máme svätú omšu, kde sa k nám pridali aj siedmi pútnici z Oravy so svojim kňazom. O. Marek

namiesto kázne číta všetky prosby a poďakovania, ktoré nám odovzdali naši veriaci pred odchodom do Krakova. Vonku je obrovský lejak. Potrubie so strešných zvodov už nestihá odoberať vodu v takom množstve a tak sa v polovici láme a trhá a voda vo veľkom množstve vyteká rovno na dlažbu tam kde sme. Na prízemí pri kaplnkách. Krajom po schodisku stúpame hore k hlavnému chrámu tak aby sme veľmi nezmokli. Tam majú teraz poľské deti sv. omšu. Naši pútnici využívajú túto jedinečnú príležitosť ísť na svätú spoveď. O. Marek sadá v cyklistickom tričku do spovednice. Strážca poriadku nechápe čo sa deje, ale po malom vysvetľovaní, máva rukou, že je všetko v poriadku. Robíme si

prechádzku po celom areáli so sprievodným slovom o. Mareka a znovu začína poriadne pršať. Zasa sme mokří. Ideme spolu na obed do hotela, ktorý je hneď pri Sanktuáriu. Tu sú aspoň obrázky toho, čo budeme jesť, tak naša predstavivosť je o niečo lepšia ako v predchádzajúcich

prípadoch. Po dobrom obede odchádzame do Centra Svätého Jána Pavla II, ktoré nás víta s nápisom „Neľakajcie sie“.

Centrum Svätého Jána Pavla II je hneď na druhom kopci a zo Sanktuária Božieho milosrdenstva je k nemu už vydláždený chodník. Ideme pešo a keďže hodiny ukazujú 15-ú hodinu, začíname sa modliť Korunku Božieho milosrdenstva. Dážď znovu zosilnieva a kým prídeme do Sanktuária Svätého Jána Pavla II sme zasa celí mokří. Je to obrovský kolos. Celý z betónu a kameňa. Rovno pred nami je Sanktuárium Svätého Jána Pavla II. Po našej pravici je ďalšia budova s nápisom VERITAS (latinsky pravda) a po ľavici je Múzeum Svätého Jána Pavla II. Dnu nás už nepustili, lebo bolo 15²⁰, múzeum sa zatvára o 15³⁰ a prehliadka trvá minimálne 30 minút. Ešte viac po našej ľavici sa stavia ďalší veľký kolos, kde majú byť hotelové izby, kongresové sály, reštaurácie a ... Je to obrovské. Nevieme ako to bude vysoké, lebo je to ešte stále vo výstavbe. Vchádzame do vnútra chrámu.

Je obrovský a veľkolepý. Všade dookola sú mozaiky jednotlivých výjavoch zo Starého i Nového zákona. Spomeniem iba niektoré: Prechod cez Červené more, Vyvádzanie Sv. Petra zo žalára, Márnوترatný syn, Hriešnica, Adam a Eva, Utíšenie búrky na mori, Posledná večera, ...

Za hlavným oltárom sú tri. Dole prvá – ako Pán Ježiš svojim krížom otvoril ústa pažeráka smrti, strážcovi podsvetia ukazuje ľavou rukou dlžobný úpis a pravou vyťahuje duše z podsvetia. Druhá je Zvestovanie Pána a v pozadí za troma mudrcami je Sv. Ján Pavol II. Tretia je ohlasovanie anjelov Abrahámovi, že bude mať syna Izáka. Ešte stále sa v ňom a na ňom pracuje, ale je to úžasné. Človek si tam pripadá úplne maličký, ako keby bol v inom svete, v inej dimenzii. V čase, kde ťa nič netrápi a nebolí. V čase, kde neexistuje čas. Vpredu na obetnom stole je

umiestnený zlatý kríž a v ňom krv Sv. Jána Pavla II. Pod celým chrámom sú všade dookola kaplnky. V strede dominuje kaplnka Sv. Jána Pavla II, v ktorej sú obrazy z jeho navštívení významných mariánskych miest: Fatima, Lurdy, Czenstochowa, Mariazzeli, ...

Je toho veľmi veľa o čom by sa dalo písať, ale raz vidieť je viac ako stokrát počuť. Prestalo pršať a tak sa rýchlo vraciame späť k Sanktuáriu Božieho milosrdenstva, kde máme zaparkované auto. Sme na polovici cesty, keď sa znovu spustil poriadny dážď.

Teraz ani späť ani dopredu. Keďže skryť sa nemáme kde, pokračujeme v ceste. Prichádzame do hotela zasa úplne premočení a začína nám byť aj zima. Druhá skupina čakala v Sanktuáriu sv. Jána Pavla II, že prestane pršať, ale nakoniec to vzdali a po daždi prichádzajú k nám. Rýchlo sa vraciame na ubytovňu. Tu nás čaká ďalšie prekvapenie. Veci, ktoré sme dali včera sušiť na balkón sú dnes ešte viac mokré ako boli včera. Dávame ich do automatickej pračky na odstredivý program, aby aspoň trochu z nich voda vyšla a mohli sme ich na druhý deň použiť. Dávame hlavy dokopy a zabezpečujeme náhradný plán. V prípade, že ráno vstaneme a bude znovu taký lejak ako dnes, zabezpečujeme si vozidlá na prepravu našich bicyklov a nás. Všetko je dobavené. Máme zabezpečenú dodávku aj osobné autá. Teraz už naozaj všetko záleží od počasia. Pre istotu vyberáme druhú trasu na bicykloch aby sme sa vyhli kopcom okolo Wieliczky. Cesta sa nám ukazuje okolo diaľnice smerom na východ a potom dole na juh smerom na Nový Sacz. Všetci chceme, aby zajtra nepršalo. Považovali by sme to za prehru. Modlíme sa na tento úmysel a ideme spať.

5. deň – štvrtok 10. 07. 2014

Ráno vstávame skoro. Každý vstáva bez reptania. Zrejme to bude aj tým, že dnes nás budí dáma – Zuzka. Všetci sme v očakávaní aké bude dnes počasie. Zatiaľ neprší. Teplota nám síce išla rapídne dole, je 21°C, ale neprší. A tak si dávame rýchlo raňajky, čo sme nezjedli balíme na cestu a zase všetko nakladáme do auta. Vraciame sa inou trasou, tak aby sme sa vyhli diaľnici aj kopcom pri Wieliczke. Ideme na východ popri diaľnici smerom na Březko. Kilometre nám ku podivu ubiehajú rýchlo. Všetci sú ticho. Nikto nerozpráva. Sú to také rozbehové kilometre. Po 50 minútach opúšťame Krakow. Mení sa príroda, mení sa počasie, ale pokračujeme ďalej. Po 30 kilometroch máme prvú prestávku. Dobíjame energiu energetickými nápojmi, keksíkmi a inými sladkosťami a pokračujeme ďalej. Už začíname komunikovať a uvažovať kde skončí naša dnešná cyklotúra. Cesta je v pohode a keby to išlo týmto tempom, tak by sme dnes mohli prejsť aj

hranice. Druhá zastávka je po 54 km. Teplota začína stúpať. Fúka mierny severný vietor, ktorý nám ale vyhovuje, lebo nás tlačí na juh. Teraz dojedáme raňajky. Ešte nás čaká jeden poriadny kopec (obdobný nášmu Branisku) a potom už len mierne pahorkatiny. O 15⁴⁵

vchádzame do Nového Saczu. Teplomer už ukazuje skoro 27°C. Je veľmi príjemne. Prešli sme 113 km s priemernou rýchlosťou 22,2km/hod. Chlapci vrchári a šprintéri mali priemerku viac ako 25 km/hod. Keď sme došli na ubytovňu, chlapci už boli vybalení. Rozmýšľali a uzhodli sa spoločne, že ostávame spať tu v Novom Saczi. Ako dôvod udali, že odtiaľ nás čaká ešte 55 km do Sveržova, väčšia časť cesty hore kopcami a vo Sveržove spíme na podlahe. Tak je pre nás lepšie vyspať sa dnes na poriadnych posteliach a zajtra oddýchnutí ťahať až domov. Súhlasíme s ich návrhom. Je to rozumné riešenie a pomáhame vybaľovať. A druhý dôvod bol ten, že dnes by sme týmto spôsobom mali za sebou okolo 170 km a zajtra by nás čakalo iba 90 km. Takto to bude skoro primerane rozdelené. Dnes 113 km a zajtra okolo 130 km. Po dvojitej chlapskej večeri, prvá bola ako oneskorený obed, potom svätá omša, druhá večera, posledný nákup na poľskej strane v neďalekej večierke a po spoločnej modlitbe, ideme spať.

6. deň – piatok 11. 07. 2014

Dnes vyhlasujem budíček už o 7⁰⁰. Tentoraz je to bez reptania a každý poslušne vstáva. Ranná toaleta, bohaté raňajky, balíme, nakladáme do auta, kontrola bicyklov, spoločné foto a 9¹⁰ vyrážame. Po 30 minútach opúšťame Nový Sacz a vydávame sa domov, smer Slovensko. Vonku je príjemne, teplomer ukazuje 22°C. Terén sa pomaly dvíha, každým kilometrom sa približujeme bližšie k pohoriu Karpaty a teplota začína klesať. Po 29 km máme

prvú prestávku. Dojedáme ešte zvyšky z raňajok a dievčatá nám mastia chleby jeden za druhým. Nestíhajú. Niet sa čo čudovať. Majú iba štyri ruky oproti jedenástim hladným krkom. Po polhodinke úmornej práce sa im to úspešne podarilo. Jedenásť krkov je tak nasýtených, že sa

môže vydať na ďalšiu cestu. Na ceste nás zastihol dážď, ale to už je vlastne jedno, akurát že nám začína byť aj zima. Teplota klesla

na 15°C. Hreje nás aspoň pocit, že každým kilometrom sme bližšie domov.

O 11³⁵ prichádzame na hraničný prechod Muszynka. Odtiaľ cesta ide iba dole kopcom.

Mišo poznamenal, že to sú kilometre zadarmo. Doposiaľ sme ubehli 46 kilometrov

s priemernou rýchlosťou 20,5 km/hod. čo je na kopce, ktoré sme prešli slušný výkon. Zastavila sa pri nás rodina z Moldavska. Za sebou mali 900 km. Tu sa na chvíľu zastavili a ďalej sa už nemôžu pohnúť. Auto sa nedá naštartovať. Dávame hlavy dokopy, ale na tieto nové autá plné elektroniky a ešte aj s automatickou prevodovkou, jednoducho im nevieme poradiť. Anglicky vedia veľmi málo, preto s nimi komunikujeme rusky. My, ktorí sme v mladších rokoch rodení s tým nemáme problém. Janko komunikuje cez tiesňovú telefónnu linku 112. A potom napadla o. Mareka pre nich spásonosná myšlienka. Najbližšia opravovňa na poľskej strane je v Novom Saczi – to je 50 km. Na našej strane v Bardejove a to je 20 km a dokonca má aj priatelia v servise pre Hyundai. Tak sme pretlačili auto na slovenskú stranu. O. Marek za

ten čas zabezpečil technika, ktorý sľúbil, že do polhodiny príde. My o 12³⁰ sadáme na bicykle a pokračujeme v ceste. Na hranici ostáva naše sprievodné vozidlo aj s rodinou s Moldavska. Pre istotu. Keby bol náhodou nejaký problém. Technik dodržal slovo. Prišiel a chybu odstránil. Odišiel im akumulátor. Vymenil im za nový a každý pokračoval ďalej svojou cestou. Naše sprievodné auto na Slovensko a moldavská rodina do Poľska. Dohodli sme sa, že obed budeme mať až v Giraltovciach v motoreste Skalný orol. Cez Bardejov iba prechádzame. Aby sme sa vyhli kopcom meníme trasu a ideme smerom na Kurimu. Tu ideme skoro stále dole kopcom a priemerná rýchlosť sa pohybuje okolo 30 km/hod. Pred Giraltovcami sa znova rozpršalo a tak za poriadneho dažďa prichádzame do Giraltoviec. Za sebou máme rovných 100 kilometrov, s celkovou priemernou rýchlosťou 24,6 km/hod. Čas 14²⁶. Teplota 19,7°C. Dávame si chutný obed, polievka, druhé jedlo, kofola, káva, šlaháčkový pohár, ... Chlapci sa vyjadrili posmešne, že konečne vieme, čo sme si objednali a čo budeme aj jesť. Bolo zaujímavé sledovať reakcie hostí v reštauráciách na našej, ale aj na poľskej strane, keď o. Marek po požehnaní jedla vyhlásil: „Prajeme si“ a my sme zborovo odpovedali „Dobrú chuť!“. 15⁴⁵ odchádzame. Niektorí sú za to aby sme počkali, kým prestane pršať. Ukazujem im oblohu, že všade dookola je zatiahnutá a tak skoro ten dážď neustane. Dážď, nedážď na bicykle a pokračujeme ďalej. Domov to už nemáme ďaleko. Ideme stále s podporou severného vetra, ktorý nás tlačí do chrbta smerom na juh a tak o 17¹⁰ za hlasitého vytrubovania nášho sprievodného vozidla prichádzame pred náš farský kostol.

Tu už nás čakal privítací výbor zložený z rodinných príslušníkov účastníkov cyklotúry. Spoločnou modlitbou ďakujeme za šťastný návrat domov a po spoločnej foto sa rozchádzame domov.

Aj počasie sa teší, že sme už došli domov, a tak aj keď prší, teplomer ukazuje 22°C. Za sebou máme skoro 135 km, ktoré sme ubehli za 5 hodín a 24 minút s priemernou rýchlosťou 24,8 km/hod.

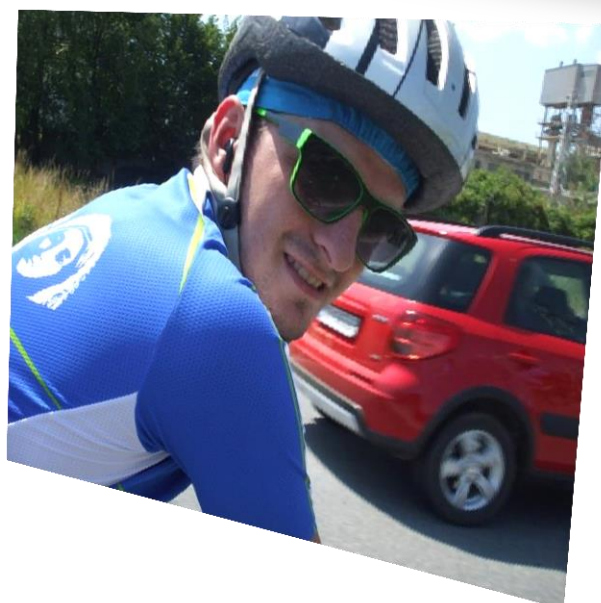
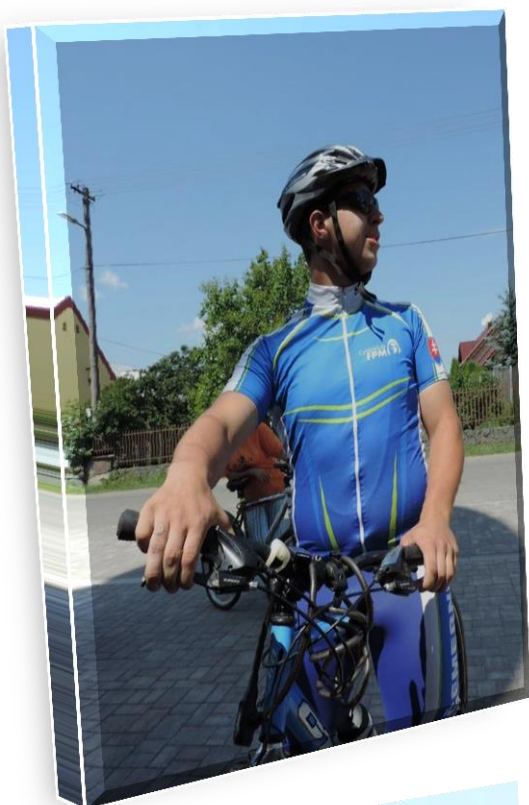
Epilóg

Na cestách sme boli šesť dní, z toho jeden deň v Krakowe v Sanktuáriu Božieho milosrdenstva a Sv. Jána Pavla II. Za tých päť dní sme urazili 520 km. Zažili sme veľa. Lepšie sme sa spoznali. Pomáhali si jeden druhému. Išli sme ako tím s rovnakým zmýšľaním a s rovnakým cieľom. Chcem poďakovať v prvom rade Pánu Bohu, že sa o nás tak staral, že nám doprial túto cyklotúru prežiť a živým a zdravým vrátiť sa domov. Napriek tomu, že sme toľko krát zmokli, zažili sme 22°C teplotný rozdiel, nikto z nás nie je chorý. Ďakujem za to, že sme nemali žiadny vážny úraz, ktorý by potreboval ošetrovanie.

Chcem poďakovať o. Marekovi za naše duchovné vedenie počas celej cyklotúry. Chcem poďakovať Marekovi, ktorý bol našim technikom a celý čas sa staral o to, aby naše bicykle boli v 100% stave. Chcem poďakovať všetkým sponzorom, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli. Chcem poďakovať všetkým tým, ktorí nás počas celej cyklotúry sprevádzali modlitbami a nakoniec chcem poďakovať našim obidvom dámam – Zuzke a Janke, ktoré sa počas celých šesť dní o nás starali. Nikdy sme neboli hladní, kto chcel kávu, mal kávu, kto čaj ten čaj. Každý večer dvojité večera, každé ráno bohaté raňajky, žiadne rozdeľovanie služieb - kto dnes umyje riad, kto dnes očistí zeleninu, kto dnes ... a každé ráno čistý vypratý dres. Dopĺňanie tekutín a energie počas cesty a kopu iných skrytých vecí, ktoré vedia iba oni a Pán Boh, čo všetko dobré urobili pre túto cyklotúru.

Cyklotúry sa zúčastnil 13 – členný tím: O. Marek, Janko a Jakub Hrubovský, Marek a Šimon Kuruc, Mišo Jenčo, Rado Bača, Paľo Kotuľák (Vehec), Paľo Fincický, Peter a Jakub Tóth

a v sprievodnom vozidle nás sprevádzali dve šarmantné dámy – Zuzka Hrubovská a Janka Jenčová.

Je zvláštne ako nás číslo 13 doprevádza. 13. máj – odpust Fatimskej Panny Márie, 13 členov Cykloklubu FPM vyráža do Krakowa do Sanktuária Božieho milosrdenstva, pred vstupom do Krakowa sme museli zdolať 13 poriadnych kopcov v okolí Wieliczky. Možno tých 13 bolo ešte viac, len som ich nepostrehol. Ešte raz ďakujem všetkým a za všetko.

Nech Boh žehná našu farnosť!

Peter Tóth

